

Οι θέσεις του ΣΕΦ για το θεσμικό πλαίσιο αποθήκευσης ενέργειας

Η αποθήκευση ενέργειας αποτελεί μια πειστική απάντηση σε μια σειρά από θέματα που απασχολούν τις αγορές ηλεκτρισμού. Είναι σημαντικό εργαλείο για την περαιτέρω προώθηση των ΑΠΕ, την ευστάθεια των δικτύων, την αποσυμφόρηση κορεσμένων δικτύων, την προώθηση της ιδιοκατανάλωσης και την ενεργειακή μετάβαση σε ένα καθαρότερο ενεργειακό μέλλον.

Είναι σαφές ότι το υπό διαμόρφωση θεσμικό πλαίσιο για την αποθήκευση θα πρέπει να διασφαλίζει την απρόσκοπτη συμμετοχή των συστημάτων αποθήκευσης σε όλες τις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας που προβλέπει το Target Model καθώς και σε επικουρικές υπηρεσίες προς τους Διαχειριστές. Θα πρέπει να αποφευχθούν περιττοί περιορισμοί και αγκυλώσεις, όπως και επιβαρύνσεις που απειλούν τη βιωσιμότητα των σχετικών επενδύσεων. Επίσης θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ακόμη και τα μεγάλα συστήματα αποθήκευσης με συσσωρευτές απαιτούν ελάχιστο χώρο για την εγκατάστασή τους και μπορούν να εγκατασταθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Οι αδειοδοτικές διαδικασίες συνεπώς θα πρέπει να αντανακλούν αυτή την ευελιξία της τεχνολογίας.

Το θεσμικό πλαίσιο θα πρέπει να καλύπτει όλες τις κατηγορίες, μεγέθη και τοπολογίες αποθήκευσης, τόσο για συστήματα stand-alone όσο και σε συνδυασμό με ΑΠΕ. Θα πρέπει να δίνει ακόμη τη δυνατότητα δημιουργίας χαρτοφυλακίων με πολλαπλά συστήματα αποθήκευσης ή/και ΑΠΕ και σωρευτικής εκπροσώπησης τους στις αγορές.

Ειδικά στα ΜΔΝ, όπου εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να λειτουργήσουν οι αγορές ηλεκτρισμού, τα συστήματα αποθήκευσης θα μπορούσαν να αμείβονται από τον Διαχειριστή που απολαμβάνει των υπηρεσιών τους με ετήσια αμοιβή. Η επιλογή των παρόχων θα πρέπει να γίνεται από τον Διαχειριστή ΜΔΝ με διαγωνιστικές διαδικασίες.

Σε ότι αφορά το πλαίσιο αδειοδότησης, αυτό μπορεί να είναι αντίστοιχο της έκδοσης Βεβαίωσης Παραγωγού. Δεδομένου ότι ακόμη και μεγάλα συστήματα αποθήκευσης με συσσωρευτές απαιτούν λίγα στρέμματα για την εγκατάστασή τους, κρίνουμε σκόπιμο **να μην ακολουθηθεί η ταξινόμηση με βάση τα όρια ισχύος που ισχύουν για τις ΑΠΕ αλλά με σημαντικά μεγαλύτερα**. Για παράδειγμα, αποθηκευτικοί σταθμοί με συσσωρευτές μέχρι 10 MW θα μπορούσαν να απαλλαγούν από Βεβαίωση Παραγωγού.

Ομοίως, τα συστήματα συσσωρευτών ως 10 MW μπορούν να απαλλαγούν από περιβαλλοντική αδειοδότηση και τα μεγαλύτερα να υπάγονται στην Κατηγορία Β με υποχρέωση ΠΠΔ.

Σε ότι αφορά στη **χωροθέτηση των συστημάτων αποθήκευσης** με συσσωρευτές, θα πρέπει να επιτρέπονται εκεί όπου επιτρέπεται αντίστοιχα και η χωροθέτηση ΑΠΕ, δηλαδή και σε δασικές εκτάσεις αλλά και σε γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας (δεδομένης της μικρής έκτασης που καταλαμβάνουν), και φυσικά εντός θέσεων κατανάλωσης.

Από πολεοδομικής άποψης, τα συστήματα συσσωρευτών θα πρέπει να είναι υπόχρεα σε **Έγκριση Εργασιών Δόμησης Μικρής Κλίμακας**.

Αν και εκφεύγει του αντικειμένου της Επιτροπής, θα πρέπει σύντομα να οριστούν προδιαγραφές ασφαλείας για τους αποθηκευτικούς σταθμούς με συσσωρευτές για να αποφευχθούν τυχόν αυθαιρεσίες.

Ένα ιδιαίτερα κρίσιμο θέμα που αφορά την ίδια τη βιωσιμότητα των επενδύσεων είναι οι τυχόν χρεώσεις που θα επιβαρύνουν τα συστήματα αποθήκευσης, ιδιαίτερα στην περίπτωση που αυτά απορροφούν ενέργεια από το δίκτυο. Οι αποθηκευτικοί σταθμοί δεν συνιστούν τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά εγκαταστάσεις μέσω των οποίων διακινείται ενέργεια που αποθηκεύεται προσωρινά προκειμένου στη συνέχεια να οδηγηθεί στην τελική κατανάλωση. Σύμφωνα με τη νομοθεσία, ρυθμιζόμενες χρεώσεις επιβάλλονται μόνο στους τελικούς καταναλωτές, και στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας για την κατανάλωσή τους τις περιόδους που δεν παράγουν. Συνεπώς, **οι αποθηκευτικοί σταθμοί θα πρέπει να απαλλαγούν από όλες τις ρυθμιζόμενες χρεώσεις καθώς και από τις χρεώσεις Λογαριασμών Προσαυξήσεων για την ενέργεια την οποία απορροφούν**. Σε διαφορετική περίπτωση, οι επιβαρύνσεις αυτές είναι τόσο υψηλές που διακυβεύεται η βιωσιμότητα των επενδύσεων.

Ένα ζήτημα που χρήζει προσοχής είναι και αυτό του **ορισμού των ιδιοκαταναλώσεων** ενός συστήματος αποθήκευσης. Για παράδειγμα, οι απώλειες (round trip efficiency) δεν πρέπει να θεωρηθούν ιδιοκατανάλωση. Επίσης, τα συστήματα κλιματισμού (A/C) δεν πρέπει να θεωρηθούν ιδιοκατανάλωση γιατί αποτελούν μέρος των απωλειών και λειτουργούν μόνον όταν φορτίζονται ή εκφορτίζονται οι συσσωρευτές και όχι σε άλλες περιπτώσεις. Αντιθέτως, ο εξωτερικός φωτισμός της εγκατάστασης, τα συστήματα καμερών και security είναι ιδιοκαταναλώσεις.

Μέριμνα πρέπει να δοθεί επίσης και στην περίπτωση **αυτοπαραγωγών** οι οποίοι επιθυμούν να προσθέσουν εκ των υστέρων σύστημα αποθήκευσης με συσσωρευτές προκειμένου να αυξήσουν το ποσοστό ιδιοκατανάλωσης. Δεν θα πρέπει η κατηγορία αυτή να επιβαρυνθεί με άσκοπα αδειοδοτικά βαρίδια αλλά να διευκολυνθεί στην ενσωμάτωση συστημάτων αποθήκευσης.

Τέλος, σε ότι αφορά σε επιδοτήσεις σε συστήματα αποθήκευσης (ειδικά μεγάλης κλίμακας), αυτό μπορεί να οδηγήσει σε στρεβλώσεις της αγοράς και θα μπορούσαν να αποφευχθούν αν εκλείψουν άστοχες χρεώσεις και επιβαρύνσεις. Στα μικρά συστήματα (πίσω από τον μετρητή), οι ενισχύσεις θα μπορούσαν να λάβουν τη μορφή φοροαπαλλαγών για την προμήθεια και εγκατάσταση τέτοιων συστημάτων.